

1985

Wiet I Benda

Wiet's 30-jarige carnavalsgeschiedenis

Mijn eerste kennismaking met het Nijmeegs Carnaval was eind jaren vijftig bij het Postbal in De Vereeniging. Vanaf dat moment heeft dat feest mij niet meer losgelaten. Pas eind jaren '70 werd ik organisatorisch bij dat carnaval betrokken toen De Laeckenhalridders mij, na een kennelijk geslaagde performance als Sinterklaas, vroegen om President en later voorzitter van deze club te worden. Een club die in die tijd furore maakte met het

Carnavalesk Totaalgebeuren in de Mensa en die zich bovendien vooral bezighield met het voortdurend in de clinch liggen met de toenmalige Stichting Openbaar Carnaval. Totdat ik in 1983 als Chef-Protocol lid werd van datzelfde bestuur om in 1988 voorzitter te worden, aanvankelijk tot 1991 en vervolgens 1995 tot 2001. In 1985 besloot het bestuur van de SOCN de Prinsenproclamatie te verplaatsen van januari naar november, waardoor de toen te benoemen prins maar twee maanden "in functie" zou zijn. Er was immers geen sprake meer van een "naseizoen". Dat was de reden dat het Stichtingsbestuur besloot om iemand uit eigen gelederen dit korte prinschap te laten vervullen. Vandaar ook ons motto: "Beter effe dan nooit".

Hoogtepunten

Zoals welhaast alle prinsen dat ervaren, ook mijn prinschap was een aaneenschakeling van hoogtepunten, met als enige – en gelijk ook zeer ernstige – dissonant het niet doorgaan van de optocht. De weersvooruitzichten waren zodanig slecht dat het onverantwoord leek deelnemers en toeschouwers aan de kou en vooral de te verwachten ijzige wind bloot te stellen. Het merkwaardige was dat ik – als Prins op bezoek in het Oud Burgeren Gasthuis – daarover mee diende te beslissen. Ook ik adviseerde de optocht niet door te laten gaan, hetgeen dusdanig veel emoties opriep dat zowel de toenmalig voorzitter van de SOCN, Wim Zink, als de voorzitter van de optochtcommissie, Huub Schuurmans, serieus werd bedreigd. Hoe weloverwogen de beslissing ook was, het pakte totaal verkeerd uit. Het was die zondag werkelijk stralend weer en "Kiek ze Kieke" organiseerde dan ook meteen een alternatieve optocht, zowel in als buiten de Hostent, waarmee deze vereeniging eens te meer aangaf dat zij wel weet op welke carnavaleske wijze je met een dergelijke rampzalige misser om moet gaan.

De Nijmeegse hoogleraar Titus Brandsma wordt in Rome zalig verklaard.
Joris Ivens, de 86-jarige Nijmeegse cineast krijgt van minister Brinkman de cultuurprijs
Het Gouden Kalf uitgereikt.

Bagage

Afgezien van het feit dat ik met mijn kabinet mateloos van die twee maanden heb genoten heeft het mij vooral veel bagage meegegeven die mij zeer van pas is gekomen bij de 14 jaar die ik bestuurlijk actief ben geweest in het Nijmeegs Carnaval. Het Prins-zijn heeft mijn denken over carnaval en hopelijk ook mijn bestuurlijk handelen in het carnaval in hoge mate beïnvloed. Het heeft mij uitdrukkelijk geleerd dat carnaval veel meer is dan louter het vieren van een feestje. En Prinsen hebben bij uitstek de gelegenheid dat te ontdekken.

Citaten

Spreek op de onderscheiding van Prins Wiet I:

“Als ge nooit meer een dwaas wilt zien, moet je beginnen met de spiegel stuk te slaan”.

Voorwoord in de Knots (voor de Prinsenproclamatie):

“Ik zal dus maar voor zes weken uw Prins zijn en dat lijkt mij zowel voor U als voor mij een geruststellende gedachte, al zult U zich dit wat later realiseren”.

Punt 10 uit de proclamatie van Prins Wiet I:

“De overschrijding van het renovatie-budget van De Vereniging is slechts een logisch gevolg van het streven Prins Carnaval in de grootst mogelijke luister te ontvangen”.

Citaat uit De Gelderlander (overzicht Nijmeegse Prinsen):

“Prins Wiet was een wat onderkoelde Prins”.

Prins Wiet I in gesprek met wethouder en Locoburgemeester Herman van Montfoort

Prinsenkabinet

Laeckenhalridder Prins Wiet I zocht en vond zijn pages dicht bij huis. Zijn dochter Loes was de ene page, en Judith Siebenheller van De Laeckenhalridders de andere. De adjudanten kenden elkaar ook al langer: Paul Holleman en Joop Prudon waren beiden lid van De Grasschoppers.

Wat na mijn prinsenjaar 1985?

Tot 1991 ben ik bestuurlijk actief gebleven in de SOCN, waarbij zich met enige regelmaat andere bestuursfuncties aandienen. Ben vanaf 1996 bestuurslid geweest van Bedrijvenvereniging West-Kanaal Sluis, waarvan een jaar of zes als voorzitter, van 1995 tot 2001 daarnaast wederom voorzitter van de SOCN, vervolgens voorzitter van MKB Centraal-Gelderland en q.q. lid van o.a. SER Gelderland en Regionaal Platform Criminaliteitsbestrijding. Daarnaast vervul ik nog steeds een aantal functies voor Nijmeegse organisaties en ben ik al ruim zes jaar politiek actief voor Nijmegen Nu.

Sinds enige tijd treed ik regelmatig op als discussieleider of als voorzitter bij symposia of andersoortige bijeenkomsten.

En carnaval is nog steeds mijn feesie. Een feesie dat ik niet meer zo georganiseerd vier, maar waarvan ik de organisatie nog steeds met grote belangstelling volg.

**Paus Johannes Paulus de Tweede bezoekt Nederland.
De populaire Amsterdamse zanger Willy Alberti
overleed op 58-jarige leeftijd.**